

### *Bemærkninger til lovforslaget*

Det var et enormt fremskridt, da lovgivningen i 1957 overbordkastede alle hidtidige betænkeligheder med hensyn til at afskrive maskiner, inventar og andre driftsmidler under ét. Til det sidste havde kravet om afskrivning på hver løsørestand for sig varme fortalere blandt forsigtigperskrivebordfolk, der til alle tider vil være rædselsslagne over liberaliseringer.

Endnu en lille menneskealder senere har det nye princip ikke slået igennem på bygningsafskrivningsområdet, jfr. særligt afskrivningslovens § 25.

Nærværende forslag tilsigter at opnå en tilsvarende besparelse for overflødig papirnusseri på området fast ejendom som den gevinst, der i 1957 blev opnået på løsøreområdet.

Der er ikke hold i indvendinger om, at højere bygningsafskrivninger og opgørelse af genvundne afskrivninger derved skulle blive kompliceret.

Forholdet er jo det, at disse specialopgørelser lige vel vil kunne udfærdiges, hvad enten der i øvrigt som det almindelige princip sker afskrivning under ét. Ganske som man på løsøreområdet kunne arbejde med den såkaldt kompletterende regel i 1957-afskrivningslovens § 4, stk. 1 og 2.

Når forslagsteksten har fået den foreliggende formulering, skyldes det folketingets formand, idet

forslagsstillerne havde foretrukket den klare og enkle og for praktikere langt mere anvendelige fremgangsmåde, at forslaget gik på at være en ny selvstændig lov, der ikke skulle bevirke, at der på ny skulle ske ændring i de skattelovsparagraffer, der jo i forvejen er blevet lavet om alt for mange gange. For overhovedet at få lov til at fremsætte forslaget er forslagsstillerne imidlertid blevet tvunget til, at forslaget skal have foranstående tunge og upraktiske formulering, skabt i folketingssekretariatet.

Den danske skattelovgivning er så kompliceret, at det er en særdeles farlig sag at indføre nytænkning i de rammer, der er opbygget omkring de store skattelove, såsom for eksempel afskrivningsloven. Det fører meget let ud i usikkerhed og uforudsete fortolkningsvanskeligheder. Også af den grund er det af hensyn til det praktiske retsliv så langt at foretrække, at nytænkningen gennemføres ved overskuelige særlove. Når man så engang ad åre skal i gang med en samlet revision af de store love, er tiden inde til også at indkorporere smålovene. Men som folketingssekretariatet vil på nuværende tidspunkt, at ændre ved den skrøbelige balance i de store loves formelle opbygning, er urimeligt hasardværk.